

stor Del af de Krav, som bleve rejste af os ved første Behandling. Man er derved gaaet ind paa en Ordning, der ikke foregriber den kommende Udvikling, og man har fastslaaet, at de Afgifter, der hidtil have været opkrævede for Kontrol af Svin i de Byer, der have offentlige Slagtehus og Slagtetvang, bibeholdes. Der er rejst forskellige Indvendinger derimod. Et Par af Udvalgets Medlemmer har taget Afstand derfra, og Landbrugsministeren har i Gaar ved Behandlingen af et andet Lovforslag fremsat den Bemærkning, at Socialdemokraterne ønskede denne Ordning, fordi de ønskede at bevare Optræksen af denne Afgift. Men jeg maa for det første erindre om, at det Forslag, der foreligger her, er en Lejlighedslov af kort Varighed, og jeg mener, at den er fremkommen ikke for at ordne vor Kødkontrol i al Almindelighed, men for at afbøde, man kan gerne sige, den Ulempe, at man i Udlandet ikke med fuld Tillid har kunnet slutte sig til eller anerkende de Kontrolbestemmelser, som vi hidtil have haft her. Det er altsaa det, der har fremkaldt Lovforslaget, at man ønsker vor Kontrol, som nu virker i Udlandet, anerkendt ogsaa her i Landet, for at den kan fremtræde overfor Udlandet som en Kontrol, man kan have Tillid til, idet den nyder Anerkendelse herhjemme. Det er det, man i Byerne har været villig til at gaa med til. Vi have været villige til at yde Landbruget denne Støtte, idet vi anerkende denne Kontrol som betryggende. Men det maa erindres, at selv efter de Kontrolbestemmelser, vi have i Henhold til det sidste Cirkulære, efter hvilket Kontrollen foregaa paa Slakterierne, er det ikke en enkelt Kontrol, der foretages. Kontrollen er, kan jeg gerne sige, delt i 2 Afdelinger, i en Afdeling, der udelukkende tager Sigte paa Udførslen til England, og i en anden, som tager Sigte paa Udførslen til andre Lande, hvor der stilles mindre strenge Fordringer til de Varer, de faa. Men hvad der i dette Lovforslag forlanges, er, at vi anerkende begge disse Arter af Kontrol, og for saa vidt er der ikke noget at sige dertil. Kontrolbestemmelserne ere ogsaa bleven skærpede for Udførslen af Varer i Almindelighed, og vistnok ere de nu saaledes, at vi uden Fare kunne gaa ind paa at gennemføre dem.

Naar vi have været med til at ville yde Landbruget Assistance til at faa deres Kontrol anerkendt overfor Udlandet, have vi ikke dermed villet gaa med til at gennemføre en Ordning, der kunde umulig-

gøre eller i hvert Tilfælde vanskeliggøre en Ordning af vor Kødkontrol ganske i Almindelighed. Det er dog vist saaledes, at alle uden Undtagelse maa indrømme, at de nu bestaaende Forhold ikke ere tilfredsstillende for nogen af Parterne. De ere det saaledes ikke for dem, der skulle forhandle Varerne, idet disse naturligvis ikke ere glade ved og ikke godt kunne være tjente med, at de skulle betale Kontrollen i flere Byer, hvis man flytter Varen fra den ene By til den anden, og det er ogsaa saaledes, at den Kontrol kun virker i visse Dele af Landet, nemlig i de Byer, som have indført saadanne Kontrolbestemmelser. Vi maa altsaa indrømme, at Kontrollen ikke er tilfredsstillende, og at der er Grund til at faa en Ændring i dette Forhold. Men nu har det desværre adskillige Gange vist sig, at naar de pekuniære Krav melde sig, er man mere villig til at vise sig imødekommende, end naar de hygiejniske og sanitære Krav melde sig. Det er da ogsaa væsentlig Kravene om, at der skal betales Afgift i de forskellige Byer, der bevirke Utilfredshed med den Kontrol, vi have.

Man vil ved at ophæve de nuværende Afgiftsbestemmelser netop fjerne en af de Grunde, der vistnok bidrage mægtigst til at skaffe en tilfredsstillende Ordning af vor Kødkontrol med Statskontrol over hele Landet. Det er en af Grundene, hvorfor vi have holdt paa Afgiften. En anden Grund er, at de Byer, der have villet sikre deres Indbyggere et godt Produkt, hvad Kød angaar, have oprettet kostbare Slagtehus og Kontrolstationer, hvilke Beløb naturligvis skulle forrentes og amortiseres, idet vi i disse Byer ikke have faaet Lov til at afholde saadanne Udgifter paa anden Maade end ved Laan enten af Kapitalformuen eller andetsteds fra. Det er en af de Betingelser, der fra Ministeriets Side stadig stilles til os, naar vi ønske at gennemføre noget, og det er ogsaa Tilfældet med vore Slagtehus og Kødkontrolstationer. Det er ikke min Mening, at nogen Købstad bør forlange saa store Kontrolafgifter, at den kan faa Overskud af Slagtehus og Kødkontrolstationer. Den By, jeg har den Ære at repræsentere, har i saa Henseende indrettet sig saaledes, at de Indtægter, der indgaa ved Slakterier og Kontrolstationer, indgaa i en særlig Fond og komme ikke Kommunens Kasse til gode, de skulle udelukkende anvendes til Dækning af de Udgifter, som ere medgaaede til at etablere en Kødkontrol paa førnævnte Maade. Men der er ikke Tvivl